

витрати, пов'язані з використанням земельної ділянки за цільовим призначенням. А ось у наступній частині цієї ж статті вказується, що витрати власника земельної ділянки та розміщеної на ній нерухомості, щодо яких прийнято рішення про викуп для суспільних потреб, пов'язані з новим будівництвом, реконструкцією та капітальним ремонтом будівель і споруд, передачею їх у користування, заставу (іпотеку), закладенням багаторічних насаджень і проведенням інших заходів, що значно підвищують викупну ціну, за умови, що такі дії вчиняються після отримання власником повідомлення про їх викуп, не відшкодовуються.

*Туєва О.М.,
доцент кафедри земельного та аграрного права
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого*

ПРО ДЕЯКІ ПРАВОВІ ПИТАННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ДОРАДЧОЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ СЛУЖБИ

Згідно із ст. 4 п.2 Закону України від 18 жовтня 2005р. «Про основні засади державної аграрної політики на період до 2015 року» [2,2006.-N 1, ст.17] одним із напрямів підвищення ефективної діяльності суб'єктів аграрного сектору є посилення державної підтримки створення та функціонування системи сільськогосподарського дорадництва та ринку консультативних послуг. Формування мережі сільськогосподарських дорадчих служб зумовлене кардинальними змінами в аграрному секторі економіки, що відбулися за останні роки в процесі здійснення аграрної реформи. В сучасних ринкових відносинах відсутня адміністративна система впровадження нових знань і інформації. Отже, таку функцію має виконувати оперативна, незалежна інформаційно-консультативна система, що розвивається на основі дорадчої діяльності, яка сприяє в освоєнні досягнень науково-технічного прогресу конкретними суб'єктами аграрного господарювання.

З метою створення дієвого інструменту впровадження аграрної політики Кабінет Міністрів України 31 жовтня 2011 р. схвалив Концепцію формування державної системи сільськогосподарського дорадництва [3, 2011 р., № 86, с. 130, ст. 3146].

Дорадчі служби є складовими інфраструктури аграрного ринку інформаційно-консультативних послуг, а формування їх мережі є пріоритетним напрямком державної аграрної політики. За даними Міністерства Аграрної політики та продовольства в Україні станом на 1.01.14 року зареєстровано 71 сільськогосподарську дорадчу службу, які об'єднані у Всеукраїнську громадську організацію «Національна асоціація сільськогосподарських дорадчих служб України». Розбудова системи сільськогосподарського дорадництва в Україні є невід'ємною складовою євроінтеграційного процесу. В Угоді про Асоціацію Україна – ЄС у ст.404 зазначається, що сторони зобов'язуються всіляко сприяти розвитку дорадництва.

Статтею 1 Закону України «Про сільськогосподарську дорадчу діяльність» від 17 червня 2004р. № 1807-IV [2, 2004 №38, ст.470] встановлено, що така діяльність являє собою сукупність дій та заходів, спрямованих на задоволення потреб особистих селянських та фермерських господарств, господарських товариств, інших сільськогосподарських підприємств усіх форм власності і господарювання, а також сільського населення у підвищенні рівня знань та вдосконаленні практичних навичок прибуткового ведення господарства.

В юридичній літературі пропонується більш широке поняття сільськогосподарської дорадчої діяльності. На думку Л.С. Тараненко [4, с.9] під сільськогосподарською дорадчою діяльністю слід розуміти інформаційно-довідкову, консультаційну, організаційну, управлінську, інноваційну, навчальну та іншу діяльність, необхідну для повноцінного розв'язання завдань, покладених на АПК України. В.Ю. Уркевич та І.В. Арістова [1, с. 76] зазначають, що дорадча діяльність і дорадчі послуги носять комплексний характер, включають різноманітні види діяльності, головна мета здійснення якої – збільшення прибутковості аграрного господарювання, поліпшення добробуту сільського населення, розвиток сільської місцевості через надання відповідних послуг. Цілковитим погоджуючись із наведеними думками, зазначимо, що законодавчому визначенню дорадчої діяльності не вистачає саме соціальної складової, адже поліпшення добробуту сільського населення і розвиток сільської місцевості є її важливим завданням.

Як зазначає Л.С. Тараненко [4, с.13], основними принципами сільськогосподарської дорадчої служби є: а) максимальна спрямованість

на запити сільськогосподарських товаровиробників, сільського населення, органів виконавчої влади й органів самоврядування; б) забезпечення ефективної взаємодії всіх аграрних та інших організацій, установ і підприємств, що впливають на розвиток аграрного сектора; в) залучення до сільськогосподарської дорадчої діяльності провідних працівників наукових установ і навчальних закладів; г) повна незалежність і конфіденційність інформації в роботі з користувачами послуг; д) гнучкість та орієнтація на перспективу в сільськогосподарській дорадчій діяльності й організації роботи; е) часткова самокупність. Аналіз законодавчо визначеного змісту цієї діяльності дає підстави говорити також про принципи: - державної підтримки; (постанова Кабінету Міністрів України від 19 вересня 2007р. №1131 Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для державної підтримки сільськогосподарської дорадчої служби [3, 2007 р.- № 71.- с.9.- ст. 2670]); - підвищення рівня кваліфікації дорадників (Ст.10 ЗУ «Про сільськогосподарську дорадчу діяльність»); - взаємодія дорадчої служби зі своїми клієнтами має відбуватися лише в їхніх інтересах, на добровільних, рекомендаційних засадах, без застосування імперативних методів, незалежно від форми власності або організаційно-правової форми суб'єктів даних відносин. Звичайно, важливим принципом будь-якої діяльності є принцип відповідальності за результати своєї роботи. Втім ця проблема потребує окремого опрацювання, адже в нормах спеціального законодавства питання юридичної відповідальності у сфері дорадчої діяльності не врегульовані.

Список використаних джерел:

1. Арістова І.В., Уркевич В.Ю. Правова природа сільськогосподарської дорадчої діяльності// Адміністративне право і процес.-№2(4).-2013.-С. 76- 84.
2. Відомості Верховної Ради України.
3. Офіційний вісник України.
4. Тараненко Л.С. Правове регулювання сільськогосподарського дорадництва в Україні: автореф. дис.... канд. юрид. наук: спец 12.00.06 Земельне право; аграрне право; екологічне право; природоресурсне право/ Л.С. Тараненко.-К., 2012.- 20 с.).